

Cherborg—Newyork v času 4 dni 14 ur 16 minut.

Silna poplavna nesreča, kakor je ne pomnijo na Kitajskem 50 let, je zadela kitajske pokrajine ob Rumeni reki. Najbolj so prizadete province: Honan, Hobe in Hantum, kjer je poplavljenih na stotine vasi, porušenih na tisoče hiš in je nesreča zahtevala 50.000 človeških žrtev. Valovi Rumene reke nosijo na tisoče človeških in živalskih trupel proti morju. Radi vročine obstoja nevarnost, da bodo izbruhnile kužne bolezni.

Javna zahvala. Občinski odbor Tezno pri Mariboru se pristrčno zahvaljuje gospej Mariji Vreznar, posestnici v Svečini in na Teznu, ker je prostovoljno darovala znesek 500 Din v občinsko blagajno za občinske ubožce in sirote.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerne. Vodja primarij dr. Černič. 867

Jesenski Ljubljanski velesejem. Spet bo oživila naša bela in lepa Ljubljana med 2. in 11. septembrom. Gospodarsko in kulturno središče Dravske banovine bodo posetili desetstisoči gostov iz vseh krajev naše prostrane države in inozemstva, da si ogledajo bogato založeno in pestro razstavo »Ljubljana v jeseni«. Na razstavišču od 40.000 m² bodo nameščene v desetih velikih razstavnih zgradbah sledeče razstave: 1. Veterinarska razstava. 2. Kmetijska razstava (sirsarstvo in mlekarstvo, čebelarstvo, zelenjad, vin, razstava dalij). Dne 2. in 3. septembra razstava goveje živine montafonske pasme. Dne 4. do 12. septembra razstava ovc in koz. Od 2. do 11. septembra velika razstava poljedelskih strojev in orodij. 3. Razstava »Slovenska cerkev«. 4. Misijonska razstava. 5. Umetnostna razstava »Madone slovenskih likovnih umetnikov«. 6. Razstava »Red in snaga k zdravju pomaga«, nazorna razlaga novodobnega racionalnega gospodinjstva. 7. Pohištvo, stanovanjska oprema, radio. 8. Krojaška razstava. 9. Razstava narodnih vezenin timoškega okrožja. 10. Industrijski in obrtni oddelek. 11. Dne 8. septembra tekmovanje jugoslovanskih harmonikarjev na velesejmu. — 50% popust na železnicah. Vozne olajšave so priznane tudi na parnikih. Permanentne legitimacije s pravico na prevozne olajšave in po-

ljuben večkratni vstop se doba pri tujsko-prometnih ustanovah, denarnih zavodih, zadrugah, župnih in občinskih uradih, podružnicah Kmetijske družbe, strokovnih organizacijah in pri blagajnah večjih postaj v Dravski banovini. Pri nakupu se plača za legitimacijo 3 D, ostanek 27 Din pa pri blagajni ob vходу na velesejem. — »Ljubljana v jeseni« bo prirejena vestno in z ljubeznijo. Oglejte si to važno razstavo!

Ne obsojajte mladine!

O pokvarjenosti mladine se danes veliko toži bodisi v spisih bodisi v govorih. Dejstvo samo se da težko zanikati, ker nam vsak dan zanj prinese nove dokaze. Tudi varno ni to dejstvo zanikati, ker gre za bodočnost naroda, države in družbe. Kdor bi pred tem dejstvom, ki stoji pred nami kot velična družabna nevarnost, kakor ptič noj potisnil glavo v pesek, da ne bi ničesar videl in ničesar slišal, ne bi bil prijatelj mladine in domovine.

Da, gledati moramo mladino ter jo poslušati, ne smemo pa je obsojati. »Ne sodite, da ne boste sojeni« — ta Gospodova beseda velja tudi v tej stvari. Velja tem bolj, ker družba dela mladini krivico. Nekdaj je družba skrbnim in vestnim staršem pomagala pri vzgoji mladine, danes pa jo s svojim slabim vplivom kvari. Ker se družba te krivice ne zaveda, ker se noče zavedati, skoro ni pomoči za zlo, v katerem mladina propada. Mladino peha v pohujšanje in hudobijo, potem pa jo obsojajo ter kaznujejo.

O tej stvari je prejšnji francoski ministrski predsednik Edvard Herriot nedavno imel znamenit govor, v katerem je med drugim rekel to:

»Povejmo si odkrito, da smo tega sami krivi. Človeška družba ne spojuje

ZAHVALA.

Podpisana se najiskreneeje zahvaljuje »Slovenskemu gospodarju« za lepo podporo 1000 Din, ki nama jo je izplačal, ko nama je pogorela stanovanjska hiša, ter istega priporoča vsakemu, da si ga čimprej naroči.

Zgornja Polskava dne 8. avg. 1933.

Martin in Barica Bolko.

svoje dolžnosti do mladine. To na vsakem koraku lahko opazimo. Postave, ki so jih napravili za mladoletne zločince, so na vsej črti pogorele, ker se zločini vedno bolj množe. Če bo šlo s tako naglico naprej, kakor gre danes, si ne smemo prikrivati, da bo v doglednem času treba obsoditi na vislice kakga 15letnega dečka. Saj vendar tega ne smemo dopustiti, da bi celo nebolj ljeni starši ne bili varni pred takimi zločinci! Kazen tu nič ali skoro nič ne opravi. Otroci živijo v takih okoliščinah, ki jih samo kvari. Na zidovih je vedno dosti lepakov, ki so prišli tja gori brez vsake kontrole; oblast se ne zme ni za te moralne grdobije.

Še celo tako čudovite iznajdbe kakor je kino, nismo znali izrabiti v dobro. V kinu je premnogo nevarnosti, ki se lepo skrivajo za tem ali onim prizorom, če ne v celi igri. Vestni in pošteni učitelji nam pravijo, kako pogubne posledice takih predstav so zasledili pri svojih učencih. Mladina sama, če je le iskrena, bo povedala, kakšne vtise je napravila nanjo kinopredstava. Neki učitelj je rekel, da je med predstavo prisluškoval opazkam mladine in je dejal, da mu je srčno žal nekdanjih skioptičnih aparatov, s katerimi so bili naši očetje povsem zadovoljni.

Laj pa dnevniki? Koliko zla povzročajo, ki se ne da več popraviti! Moralne grdobije, razbrzdanost, tatvine in umori — to je hrana današnjih ljudi, in tudi mladina svobodno bere take stvari, saj ji nihče ne brani.

*

trikrat zapel. Predno je Gospod začel učiti, vemo, da ga je hudič trikrat skušal in tretji dan je iz lastne moči vstal od mrtvih.

Tri reči naj dišijo naše srce: vera, upanje, ljubezen.

Kadar se zbudi v mladem srcu ljubezen, izrazi jo vsak v treh besedah: »Jaz te ljubim!« kajti že tudi pregovor pravi: »Vseh dobrih reči so tri.«

Prerok Jona je sedel tri dni v ribjem trebuhu, ker ga je kaznoval Bog, ki ima tri osebe.

Tudi stari Grki so poznali tri sinove bo- ga Urana in tri sodnike, ki so sodili dušo na drugem syetu, —

Grohot je zadonel po sobi.

»Verjamem! Verjamem! Vedno vse prevallite na grajščino — verjamem! Saj imajo dosti konj! Imajo dosti voz! Dosti ljudi! Verjamem! Da moramo sedaj voziti les in premog in odpeljati krompir, da pomlatili tudi še nismo, saj to nobenega človeka nič ne briga. Saj lahko vse pustimo vnemar in se odpeljemo po učiteljico! Ali veste, kaj bom storil? Pod nos vam jo bom pokadil, vam in učiteljici in — in —«

»In potni košari ter omari!« je dostavil nadučitelj.

Gospod Boltežar je le krulil še, nato pa je vse utihnilo v sobi. Čez nekaj časa sem povprašal:

»Od kod pa pride nova učiteljica?«

Odgovoril mi je nadučitelj:

»Iz učiteljskega. To je njena prva služba. Je torej najbrž še čisto mlada. Piše se Erika Grubelnik.«

»Kako?« je vprašal Boltežar.

»Erika Grubelnik.«

»Smešno«, je rekel.

Nato se je zasmejal.

»Erika! Če ji je Erika ime in če pride na kmete, potem bo že prava!«

»No,« je menil nadučitelj, »vse ženske ne morejo biti Vide, Zore ali pa Pavle.«

»Toda za naš kmete bolj primerno,« je rekel Boltežar; »za naš kmete bolj primerno!«

In zopet so obmolknili vsi in premišljevali o tem, kako je le mogoče, da je dekletu, ki pride v vas, ime Erika.

Na to Eriko Grubelnik sem mislil še, ko sem prišel malo prej domov. Čudno je, da sem si skoraj pravilno ustvaril njeno podobo, kakor sem lahko ugotovil pozneje.

V modrikasti luči zimske noči so romale moje misli tja doli v mesto. Tam sem videl mlado, plavalaso deklico, sedečo pri mizi, ki je gledala v svetilnico in sanjerala o bližnji bodočnosti. Pred njo je ležalo pisanje od vlade, v njem pa je bil omenjen kraj, kamor naj bi šla v svojo prvo učiteljsko službo.

Šmarje pri Jelšah. Kakor smo že nedavno poročali, bo pri nas dne 3. septembra t. l. veličastna proslava 1900letnice našega odrešenja in obenem evharistični kongres za šmarsko, rogaško in del kozjanske dekanije. Vse se že vneto pripravlja; vsaka župnija bo imela pred 8. septembrom tridnevno tako, da bodo verniki duhovno prenovljeni in srca pripravljena za končno proslavo v Šmarju, ki naj bo jasen izraz naše hvaležnosti in našega veselja in ponosa, da smo kristjani. Spored proslave bo v glavnem sledeč: v soboto dne 2. septembra, ob štirih sprejem prevzvišenega knezoškofa, ob sedmih slavnostna akademija v Kat. domu in sicer nastop združenih moških zborov in misterij »Slehernik«. V nedeljo: prvo sveto opravilo ob šestih pred izpostavljenim Najsvetejšim, ki ostane izpostavljeno do devetih; ob osmih bo sv. maša s pridigo pri romarski cerkvi sv. Roka. Ob desetih pontifikalna sv. maša na prostem in nagovor Prevzvišenega, takoj po sv. maši procesija z Najsvetejšim, sklepni govor (g. dekan Gomilšek), posvetitev Srcu Jezusovemu, blagoslov in »Povsod Boga«. Pri slovesni sv. maši poje deset združenih mešanih pevskih zborov, skupno 170 pevcev; pri procesiji sodelujeta dve godbi. Natančen spored procesije, ki se naj razvije v veličastno versko manifestacijo, dobijo preč. župni uradi pravočasno, ravnotako tudi reditelji posameznih župnij. Skrbite, da bo udeležba mogočna in obnašanje disciplinirano!

MOŽJE IN FANTJE IZ DEKANIE Laško, ne pozabite, da je v nedeljo dne 27. avgusta pri Sv. Mihaelu nad Laškimi vaš dan! Apostolstvo mož in fantov proslavi to nedeljo 1900letnico odrešenja. Ob pol devetih bo pridigoval v cerkvi g. Ratej iz Trbovelj. Po slovesni sv. maši bo zunaj cerkve zborovanje, na katerem bo navduševal može in fante g. profesor dr. Josip Hohnjec iz Maribora. Naj bo 27. avgust mogočna, navdušena in mnogoštevilna manifestacija zahvale za 1900letno milost našega odrešenja!

Laporje. Večkrat imamo prilike, čitati kaj novega iz Laporja. Pozabiti pa pri tem nikakor ne smemo na naše prosvetno društvo. Pa tudi tukaj delo ne počiva. V nedeljo dne 13. avgusta smo imeli redni letni občni zbor ter

Kakšna sreča je bila v tem mlademu srcu, koliko dobrih namisli in resnih sklepov v tej plavalasi glavici! Vse svoje mlado življenje, vso svojo moč je hotela posvetiti otrokom v tej vasi med gozdovi, hotela jim je biti učiteljica, mati, tovarišica v otroških igrah, hotela je doseči, da bi otroci v vroči ljubezni in z navdušenjem viseli na svoji »gosposdični«.

Na nič drugega ni mislila ko na svoj poklic, ne na žalost in veselje, na nevarnost in sovražnost, ne na samotno zapuščeno in obupljivost, kar vse bo prišlo; mislila je le na svetli vzor, o katerem vzgojeslovni pisatelji tako lepo pišejo in o katerem si je njeno lastno srce ustvarilo še mnogo lepšo sliko v zlatem okvirju.

Tretje poglavje.

Premišljevanje pri delu nekega drvarja. — Boltežarjevi ljubezenski dvomi. — O zaspanih po zim in o pticah selilkah.

Stari Grčar, ki mi seka sedaj drva, bi bil v velikem mestu ali pa tudi v kakšni vasi na rav-

Dijaki in šolarji že vedo

da dobijo šolske potrebščine in knjige po najugodnejših cenah v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5

Aleksandrova cesta 6

Kralja Petra trg 4

Letos pa še posebno

bodo kupovali v naših prodajalnah, ko bodo izvedeli nekaj, česar tu še ne moremo povedati. Zahtevajo naj po 1. septembru v naših prodajalnah naša navodila in ne bo jim žal!

se ga je ljudstvo udeležilo polnoštevilno. Bila je tudi volitev novega odbora. Po zaključitvi občnega zbora smo imeli priložnost poslušati predavanje bolj gospodarskega značaja, ki ga je ljudstvo radevolje poslušalo. Prvo polovico meseca septembra mislimo obhajati 30letnico obstoja našega društva. Ponosni smo lahko na tako društveno ustanovo, to nam je lep dokaz, da v tem društvu vlada bratstvo in sloga. Dragi moji, dolga je ta doba 30 let. Veliko se je od takrat do danes spremenilo. Ni se spremenilo društvo, ono je delovalo dalje neumorno in doseglo tekom teh treh desetletij mnogo koristnega na polju ljudske prosvete. Z veseljem smemo zreti nazaj in prepričani bomo, da je temu res tako: Poglejmo v knjižnico, katera je bogato založena z vsakovrstnimi poučnimi knjigami. Na lastnem odru se je vprizorilo mnogo veselih iger, katerih se je ljudstvo polnoštevilno udeleževalo. Naše »Izobraževalno društvo« ima poleg tega tudi dobro organiziran pevski zbor, katerega vodi z veliko marljivostjo g. organist Lovrenci. Da pa bo 30letnica obhajala, ko bomo proslavljali 30letnico obstoja društva, se tudi v to svrho pridno pripravljajo naši fantje in dekleta, mislijo tudi na ta dan prirediti kratko tridejansko igro. Na koncu nam bo še zapel naš pevski zbor. Teh dogodkov se že radujemo in z

nestrpnim veseljem pričakujemo dan slovesnosti.

Dekliške Marijine družbe! V nedeljo dne 10. septembra bo veliko romanje dekliških Marijinih družb iz celega Dravskega polja in Haloz na Črnegoro pri Ptuj. Za danes omenimo samo, da bodo pridige v cerkvi in zunaj cerkve; družbe se torej naj pripravijo na ta svoj dan!

Dravsko polje. Veliko romanje otrok z Dravskega polja se vrši dne 29. avgusta, na god našega novega nadpastirja, k cerkvi M. B. na Črni ali Ptujski gori. Otroci Marijinih vrtcev in ostala šolska mladina se pokloni svoji nebeški gospej in Njenemu božjemu Sinu, ki ga bo v slovesni procesiji spremljala ter mu prepevala in se konečno skupno posvetila Srcu Kristusa in Kralja. Vabljeni so kajpada tudi otroci iz bližnjih župnij v sosednjih dekanijah: Majšperg, Makole, Studenice, Laporje, Stoprce, Hajdina itd. Na veselo svidenje pred prestolom milostne gorske Matere božje!

Ali si že obnovil naročnino?

nem nemogoč človek. Okrog ust in po licih mu bohotno raste rjavosiva brada, brazde na njegovem obrazu so tako globoke, da tisto malo vode, s katero se Grčar umije, nikoli ne pride v temne globeli teh goratih gub, temveč vselej izhlapi že na njih vrhovih, ali pa usahne že na njih pobočjih. Če bi mu morebiti kdaj hud naliiv ure in ure šumel v robate strmosti njegovega obraza in bi mu ga nato osušila veter in solnce, bi postal Grčarjev obraz mogoče kar čeden. Treba bi bilo prvotnih moči, da bi se to zgodilo.

In njegove roke! — Šel sem k njemu na dvorišče in sem rekel: »Dragi Grčar, rad bi vas malo gledal, ko sekate drva. Ne zato, da bi vas nadzoroval, Bog varuj! Saj vem, kako pridni ste. Toda v zabavo mi je, ko vas gledam pri delu, in drugega posla tudi ravno nimam.«

»No,« je dobrodušno zarenčal Grčar, »toda le pazite, da vam kako poleno ne prileti v vamp.« Z besedo »vamp« je mislil moj trebuh. Način, kako me je opozoril, ni bil vljuden, toda mislil je pošteno.

Dalje sledi.

Drugi svet je pa čuval pes s tremi glavami.

Mi Slovenci pa poznamo tri rojenice in tri sojenice, starega boga Triglava in goro enakega imena.

Pri starih Grkih je bil stol s tremi nogami sveta priprava in zato ima še dandanes vsak čevljar trinogato stoličo.

Kolikokrat obžaluje mož, da je izrekel pred oltarjem trikrat »Jale«, ker si je poleg treh križev, ki jih naredi na čelo, usta in prsi, naložil še četrtega.

Tako pa bi se dalo še marsikaj najti, toda končam razpravo, ker se bojim, da bi mi kdo rekel tri besede: Nehaj vendar enkrat!